

[Finansministeren]

Aftalen med det radikale venstre har således både med hensyn til indkomstpolitikken og med hensyn til udgiftspolitikken fastlagt hovedlinjerne for de næste par år. Det finanslovsforslag, som jeg nu fremsætter for 1985, er en direkte udmøntning af den politiske aftale fra april. Der er hermed skabt et langsigtet og sikkert grundlag for erhvervenes dispositioner.

En væsentlig grund til, at det har været muligt at fastholde denne udgiftspolitiske målsætning, er, at finanslovsforslaget for 1985 er blevet udarbejdet i overensstemmelse med principperne i den omfattende *budgetreform*, som regeringen har lagt frem som et vigtigt led i det samlede moderniseringsprogram. Et hovedpunkt i budgetreformen er indførelse af *totalrammer* for hvert enkelt ministerområde. Hvor den løbende udgiftspolitik hidtil især har været koncentreret om den fjerdedel af statsudgifterne, som direkte bestemmes på finanslovsforslaget, indebærer totalrammeordningen, at hele udgiftsmassen nu omfattes af den udgiftspolitiske styring.

Med totalrammeordningen sigtes der mod, at det fastlagte måltal på 185 mia kr. også fastholdes i forbindelse med finanslovsforslagets endelige vedtagelse og igennem hele finansåret 1985. Det stiller meget store krav til regeringen om selvdisciplin, og det stiller krav om, at der etableres en forbédret budgetopfølgning igennem finansåret. Overholdelse af målsætningen om uændrede udgifter stiller også krav om ansvarsbevidsthed fra oppositionens side. Regeringen er parat til at løse sin del af opgaven ud fra en klar erkendelse af, at vor samlede økonomiske situation ikke levner nogen aktuel mulighed for yderligere udvidelse af det private og det offentlige forbrug.

Det er regeringens bestemte opfattelse, at det også i *de kommende år* vil være nødvendigt at fastholde de offentlige udgifter på det nuværende niveau, således at det økonomiske råderum, som opsvinget skaber, bruges til at udbygge vort erhvervsmæssige grundlag. Ikke mindst af hensyn til en varig forbedring af beskæftigelsen er dette den eneste ansvarlige vej at betræde.

Uændrede offentlige udgifter betyder imidlertid ikke, at de offentlige aktiviteter skal stivne i de nu kendte former. På det finanslovsforslag, som jeg i dag lægger frem, er der eksempelvis indarbejdet *nye initiativer* til

et samlet beløb på 3½ mia kr., bl.a. til en forstærket indsats mod ungdomsarbejdsløsheden, til et ambitiøst teknologisk forsknings- og udviklingsprogram og til en styrkelse af kapitalgrundlaget i D.O.N.G. Samtidig har der på *eksisterende opgaveområder* været en vækst på 2 mia kr., bl.a. som følge af væksten i antallet af ældre.

Disse merudgifter er på finanslovsforslaget opvejet af tilsvarende besparelser, således at de samlede udgifter som nævnt holdes uændrede fra 1984 til 1985.

På enkelte områder er de nødvendige kompenserende besparelser endnu ikke fuldt udmøntet. På indenrigsministeriets område udstår et beløb på 350 mill. kr., og på arbejdsministeriets område mangler konkretisering af besparelser på 700 mill. kr. Det er regeringens hensigt, at den endelige udmøntning af disse konti skal være fastlagt inden genfremsættelsen af finanslovsforslaget i forbindelse med folketingets åbning.

Finanslovsforslaget indebærer, som jeg har redegjort for, uændrede statslige udgifter fra 1984 til 1985. Det er afgørende, at det sikres, at der heller ikke bliver tale om vækst i *de kommunale udgifter* i 1985. Regeringen har givet kraftige henstillinger til kommuner og amtskommuner herom. Det er regeringens forventning, at disse henstillinger følges, da en forøgelse af den offentlige sektors efterspørgsel ikke vil være forenelig med den fortsatte genopretning af dansk økonomi.

*Regeringens moderniseringsprogram* indeholder – ud over de allerede nævnte elementer i budgetreformen – en lang række andre nydannelser, som gradvis vil kunne medvirke til at begrænse væksten i de offentlige udgifter. På det foreliggende finanslovsforslag er der således bevillingsmæssigt oprettet nye statslige virksomheder, som drives efter forretningsmæssige principper. På andre områder er de stive bevillingsregler lagt til side, og de pågældende institutioner har fået en udvidet adgang til at opkræve indtægter og til selv at genanvende disse indtægter til nye aktiviteter. Gennem disse omlægninger forøges ansvar og virkemuligheder på de decentrale niveauer, og de offentlige ydelser bliver i højere grad tilpasset den reelle efterspørgsel.

Også andre elementer i moderniseringsprogrammet er under virkeliggørelse. Det gælder en vejledning om udbudsprivatisering.